

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

5. Quinta Conuenientia inter Fidem & Fumdamentum est, quod neutrum nutare possit absque periculo intentus ædificij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-46065)

si lumen potest nisi cum circa ea, quae videntur nequaquam oculis, amiam deus, quam circa ea, quae sic videntur certitudinem quis habuerit, particulo minime firmissim eis adhaeret.

Vu scire, clamat S. Hieronymus ad Pam machium scri-
tum. quantus sit ardor benè credentium? audi Apostolum:
Inquit, inquit, nos aut Angelus de cœlo aliter euangelizauerit vobis, anathema
sed in cap. I. epistolæ ad Galatas: Apostolus firmitatem
Iesu ostendit, dicens: Scio, quia neque mors, neque vita pote-
tur, sed nos separare. Quæ si vera sunt, consequitur: Firmorem
fidei persuasionem hæreticorum, quamuis, usque ad
utram feralem, & in ipso rogo, inter flammas pertina-
ciam, quippe fallaci. Denique, nec illud omittendum,
quoniam aliud dici non potest: æquè certam esse Fi-
dum Christianam, ac Visionem beatam, si caussam spe-
s est enim utrobique, Veritas prima reuelans, licet
in Fide claritas, & evidentia.

ARTICULUS V.

VINT. CONVENIENTIA

*inter Fidem & Fundamentum est, quod neutrum nutare posse,
absque periculo interitus edificij.*

VONIAM Fundamentum esse debet firmissimum,
nihil tam est noxium ædificio, quam si illud nutet,
aculer, commoneatur: id si contingat, facillimè tota
outuit fabrica. Ut videre est cum terræ motu concuti-
tar fundamenta ædium. Quod euenit in Calabria
ante annos aliquot, vbi non tantum plurimæ domus,
palatia & templa prostrata, sed oppidorum pars maxi-
mò aliquibi Vrbs funditus euersa cum

⁽¹⁾Julius Caesar Recupitus lib. de Terra motu Calabria.

270   OPIUSCULUM IV. SERMO II.
ciuibus exitium habuit, vbique terrarum publico
deflendum. Sed multo magis est exitiosum ædifici
rituali, quam materiali, si fundamentum eius
Nam si uel minimum concutatur Fides, quod fi
tatione deliberata, & ipsa dissipatur, & to
mus concidit. Duxi, dubitatione deliberata,
modo intelligendum illud, & explicandum,
est in Cap. Dubius, (a) de hæreticis: Dubiu[m] in fidei si
lem. Quam primum enim quis voluntariè ac pen
ter de fidei rebus hæsitat, eo ipso est hæreticus: qui
præstat assensum quem debet et; siquidē Fides ei
sus verus ac certus; quem non habet, qui volunt
pertinaciter ambigit. Non est tamen contraria Fidei
illam concutiat) hæsitatio aliqua inuoluntaria, ac
liberata, quæ oriri solet, ex infirmitate naturali in
certus, dum supra se per fidem rapitur: quare per
nec fundamentū titubat, nec parietes nutare ince

AT QVE ita Fidei nostræ Magistri, Doctores Ecclesie
tradiderunt. Clarissimè S. Basilius, Oratione de ver
pia fide: *Est Fides, inquit, eorum quæ dicta sunt assentien
satio, sine villa hesitatione* (intellige, deliberata. S. Chro
stomus, Sermone de Fide, Spe, & Caritate:) *Fides*
*nocens ac pura credulitas. Hæc excludit dubia, tenet certa, pro
sa consignat.* Hanc qui tenet, felix, qui deseruit, est miser. S. B
nardus epistola ad Innocentium, 190. *Absit, ut putemus*
fidei, vel spe nostra aliquid dubia estimatione pendulum, &
*magis torum, quod in ea est, certa ac solida veritate submis
oraculis & mirabilis & diuinitus persuasum. Testimonia ista
dubia sunt nimis.* Ob hanc caussam S. Leo Papa, Fidei
Christianam Inconcussam vocat, monens, Sermonem
Natiui. ut unitati fidei inconcussis mentibus inhame
mus.

ARTI-
(a) S. Antonin. p. 3. tit. 22. cap. 5. 3. 50. Turreer. in Sum. de Ecclesi
4. p. 2. cap. 18. Can: lib. XII. de loc. c. 9. Azor To. I. lib. 8. cap. 9.
Bannex 2. 2. q. 4. art 8.